

РЕШЕНИЕ

№ 20064

гр. София, 11.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
публично заседание на 02.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3716** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Г. М.,ЕГН [ЕГН] - лично и като ЕТ „ Ей Сй Е. Г. Ч., БУЛСТАТ[ЕИК], прекратено, чрез адв. Н. – САК, с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица],ет.1 срещу Решение № ПИ-73/14.03.25г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата и срещу Постановление за продължаване на наложени обезпечителни мерки изх. № С 240022-022-0010971/15.02.2024г. на публичен изпълнител Й. З., при ТД на НАП - С..

Иска се отмяната му поради незаконосъобразност,неправилност и допуснато нарушение на производствените правила. И по-конкретно:

До 24.12.2024г. на жалбоподателя не е било известно,че срещу него е образувано поизовдство по събиране публични задължения по ДРА от 19.09.2023.,нито му е било известно съдържанието на този ДРА. Самият ДРА също не му е би връчен,респ. не е бил връчен никакъв акт за започване и/или провеждане на ревизионно производство. Това е нарушило правото му на защита. Нарушен е и принципа на обективност по чл. 3 ДОПК при изясняване факти и обстоятелства.

На следващо място, от връчените документи,в т.ч. ПНОМ от 15.02.2024г. се установява,че изпълнителното производство е образувано против ЕТ,което дружество е с прекратена дейност на основание пар.5 ал.2 ПЗР на ЗТР. Съгласно пар.5г ал.4 и ал.5 ЗТРРЮЛНЦ ТД с прекратена дейност, които към 31.01.2017г. не са пререгистрирани се смятат заличени.Респ. към издаване на ДРА от 19.09.2023г. ЕТ е заличено и няма как да са установени задължения за 2018г. и 2019г.

В ПНОМ липсат посочени фактически основания за издаването, от правна страна е цитира

законов текст без същият да е подведен към каквито и да било фактимчески установявания въз основа на които да се обоснова заплаха удовлетворяване на публичния кредитор. Не е спазен и принципа на съразмерност.

В ПНОМ не е посочена конкретна обезпечителна нужда. Няма данни да е получено съобщението за одобрено изпълнение, нито коя от хипотезите на чл. 195 ДОПК.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с изложените в оспорваният акт.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предметът на служебна проверка съдът съобрази и приема:

С Постановление за продължаване на наложени обезпечителни мерки изх. № С 240022-022-0010971/15.02.2024г. на публичен изпълнител Й. З., при ТД на НАП - С. и по мотивирано искане на главен инспектор по приходите Н. Р., ТД на НАП – С., по отношение на дружеството-жалбоподател е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в: - ТБ/доставчик на платежни услуги Ю. БЪЛГАРИЯ АД за сумата от 737 540 лв.

Изрично е установено и прието, че:

По отношение на дружеството е образувано ревизионно производство със ЗВР от 22.01.2025г., постановена следствие от решение на ДОДОП при ЦУ на НАП № 24/17.01.2025г. с което е отменен РА от 31.07.2024г. и преписката е върната на решаващият орган за издаване нова ЗВР и РА. Ревизията е с предмет установяване задължения за корпоративен данък за периода 01.01.2019г.-31.10.2019г.

С отмененият РА от предходното производство са установени задължения в размер – 440 686,22 лв. главница и 145 807,57 лв. - лихви. Понастоящем ревизиращият екип е изразил становище, че ще бъдат потвърдени установените факти и обстоятелства и направените констатации. В хода на предходната ревизия са наложени обезпечения от 21.05.2024г., като основанията за тях не са отпаднали.

Съобразявайки посочените обстоятелства, публичният изпълнител е наложил процесното обезпечение. При оспорването му и с Решение № ПО-13/18.02.25г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на НАП – С. е прието, че:

Налагането на предварително обезпечение се мотивира с опасността удовлетворяването му да бъде невъзможно или значително затруднено, както повелява чл. 195 ал. 2 ДОИПК. Използваният способ е съответен на регламентацията по чл. 198 ал. 1 ДОПК. При налагането на мярката публичният изпълнител е съобразил тези обстоятелства и е отчел изложеното в мотивите на искането за налагане на ПНОМ, като е формирал обосноваван извод за наличие на условията по чл. 121 ал. 1 ДОПК. Същият няма компетентност да преценява констатациите на ревизиращият екип, а действа в условията на обвързана компетентност както по отношение предполагаемият размер на бъдещите задължения, така и относно мотивите за необходимостта от налагане на обезпечение. Направено е проучване имущественото състояние на дружеството и е анализирана постъпилата информация от публичните регистри, като обосновавано е направена констатацията, че дружеството не притежава други активи, които да послужат за обезпечение. Успоредно с това е прието, че наложеното обезпечение е съразмерно с очакваният размер на публичните задължения, като не са налице и основания за отмяна на обезпечението, посочени изчерпателно в чл. 208 ДОПК.

Във връзка с твърдението, че процесният запор блокира дейността на дружеството е посочено, че

по силата на чл.229 ДОПК е налице възможност за замяна на обезпечението, както и възможност да се поиска разрешение за неотложни плащания.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази и приема:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК, а именно - директора на ТД НАП С., който се е произнесъл по жалбата на дружеството срещу издаденото ПНПОМ.

От своя страна, процесното ПНПОМ също е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в ТД на НАП - [населено място], съобразно правомощията му по чл. 167 ДОПК, в предвидените в чл. 196 ДОПК писмена форма и съдържание.

Съгласно разпоредбата на чл.121 ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Безспорно субект на обезпечението е и субекта на задължението, предмет на ревизионното производство, каквото качество жалбоподателя има.

По силата на чл.121 ал.2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197.

Ето защо, следва да се приеме, че в процесният казус наличието на висящо ревизионно производство представлява годно нормативно основание за предприемане действия по обезпечаване вземането, предмет на установяване. Основанието освен годно обаче следва да бъде и законосъобразно приложено.

Във връзка с възражението за допуснати процесуални правила настоящият състав приема, че са налице всички предпоставки за налагане обезпечението съобразно чл.195 и сл. ДОПК, а именно:

Налице е изричен писмен акт – постановление, за налагане на обезпечение.

Същият не съдържа всички необходими реквизити по чл.196 ДОПК, а именно липсва означение в която хипотеза на чл.193 ал.3 ДОПК се налага същото, т.е. че изобщо не е налице наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно. Въпреки това съдът счита, че посочената липса не е от решаващо значение доколкото по делото са налице достатъчно данни позволяващи разрешаване въпроса по същество. Така следва да се отбележи:

Същото е трето подред, т.е. по изпълнително дело №[ЕИК]/2024 на ТД на НАП са постановени с ПНОМ от 01.02.2024г., 26.01.2024г. като настоящото се явява трето подред. Т.е. същото се явява постановено в хипотезата на чл. 195 ал.3 т.2 ДОПК, а именно – когато наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание.

Конкретното изпълнително основание е РА от 19.09.2023г. с който се установени задължения в общ размер на 213 920,27лв.

В този смисъл и при наличие на вече наложено обезпечение съществен елемент от преценката за законосъобразност е недостатъчност на досега наложеното обезпечение.

Видно от данните по преписката – първото по ред наложено обезпечение представлява възбрана на недвижим имот УПИ,К. 68134.1896.343 - дворно място с площ по кадастрална карта 894 кв.м., площ по н.а 837 представляващо бивш парцел IV... за който по действаща регулация е отреден УПИ V-343 от кв..366 по плана на [населено място], в едно с двуетажна къща с идентификатор 68134.1896.343.1 находяща се в [населено място], кв.Княжено, [улица] с площ от 142кв.м.... и гараж с идентификатор 68134.1896.343.2 с площ от 20кв.м.

По преписката е представена изготвена експретна оценка на възбраненият недвижим имот изготвена от независим правоспособен оценител,назначен с постановление от 16.09.2024г. Видно от заключението,оценката на земята се равнява на 198 290лв., а оценката на сградите,съответно по метода на посредственото сравнение възлиза на 559 720лв.а по метод на възстановителната стойност е 290 400. Обща пазарна стойност – 704 146лв.

Във връзка с така наложената възбрана е извършен и опис, съгласно протокол от 03.10.2024г.

С второто по ред обезпечение от 26.01.2024 е наложен запор върху парични средства и потъпващи суми по банкови сметки,депозити,вложени вещи в трезор и прочее,открити при О. АД за сумата от 212 900,42лв. По делото и приложената преписка липсват данни установени ли са средства в посочената банка и на каква стойност. Ответника изрично е заявил,че преписката е приложена в цялост,каквито указания съдът е дал конкретно още с определението за насрочване на делото.

В своето решение № 73 от 14.03.2025г. директора на ТД на НАП изрично посочва,че задължението не е погасено и същото не е обезпечено по друг начин. Същевременно нито в процесното ПНОМ нито в решението на директора на ТП на НАП е посочено,а и в съдебното производство не се твърди предходно наложените обезпечения да са отменени. Напротив,видно от данните по делото и трите коментирани ПНОМ са връчени на жалбоподателя едновременно с разписка от 04.09.2024г. на гърба на която жалбоподателя е посочил,че не е проверила дали документите отговарят на посоченото в разписката.

На тази база съдът приема,че е неоснователно възражението на жалбоподателя,че не е бил уведомен за наличието на съществуване на изпълнително основание. Видно от данните по делото и зцитираната разписка,с нея и е връчено и съобщение за доброволно изпълнение. В този смисъл същата е разполагала с възможност да възрази или поиска замяна на обезпечение,както и да се запознае със съществуването на изпълнителното основание.

Като контратеза обаче,съдът приема за неустановена и недоказана от органа педпоставката на чл.195 ал.3 т.2 ДОПК, а именно - наложеното обезпечение не е достатъчно.Поради което и решението,като неправилно следва да се отмени, а заедно с него – и оспорваното ПНОМ.

Видно от данните по делото и приложената експретна оценка с ПНОМ от 01.02.2024г. е наложено обезпечение – възбрана върху имот,чято стойност надхвърля значително стойността на предполагаемото вземане. В този смисъл настоящото обезпечение се явява наложено при липса на законови предпоставки и следва да бъде отменено. Нормата на чл.195 ал.3 т.2 ДПОК е ясна,императивна и категорична и същата създава гаранции срещу необоснована намеса в имуществото на длъжника,като ограничава действията по обезпечение до необходимото за гарантиране бъдещата събираемост на предполагаемите задължения. С което е налице условието за отмяна по чл.197 ал.3 вр. 121 ал.1 ДОПК.

В настоящият казус се установява,че обезпечението е наложено при пълна липса на предпоставки и същото се явява непропорционално на преследваната цел. Не е налице подлежащо на обезпечение необезпечено вземане.

За допълнителна яснота между страните следва да се посочи,че законодателят не ограничава възможността за налагане на последващо/ново обезпечение при наличие на промяна в обстоятелствата относно вече наложените по отношение на жалбоподателя обезпечителни мерки.

С оглед изложеното и на основание чл.197 ал.4 от ДОПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-73/14.03.25г. на директора на Териториална дирекция на НАП – С..

ОТМЕНЯ Постановление за продължаване на наложени обезпечителни мерки изх. № С 240022-022-0010971/15.02.2024г. на публичен изпълнител Й. З., при ТД на НАП - С..

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: